

IT1

Natalia Ginzburg

Ištrauka iš romano „Šeimos pasakymai“ (1963)

Visuomet vasarą leidžiame kalnuose¹. Išsinuomojame² namą trims mėnesiams, nuo liepos iki rugsėjo. Dažniausiai namas būna³ toli nuo miesto⁴, todėl mano tėvas ir broliai su kalnų krepšiais^{5,6} kasdien eina⁷ apsipirkti į kaimą⁸. Čia nebūna jokių pramogų⁹. Vieną vakarą¹⁰ mes su broliais ir mama praleidome¹¹ namuose, prie stalo. Tačiau mano tėvas skaitė¹² kitame namo gale, kartkartėmis žvilgtelėdamas iš kambario ten¹³, kur mes buvome susirinkę žaisti ir kalbėtis^{14,15}. Jis atrodė įtartinas ir nemalonus¹⁶; skundėsi mamai apie¹⁷ mūsų tarnaitę Nataliną, kuri sugadino¹⁸ tėvui kelias knygas. „Brangioji Natalina,“ sakė¹⁹ jis. „Trenkta moteris,“ kalbėjo jis, pamiršęs, jog Natalina viską girdi iš virtuvės. Tačiau tėvas dažnai ją taip²⁰ vadindavo, todėl Natalina niekad neįsižeisdavo.

Kartais vakarais tėvas ruošdavosi į keliones ar ascencijas kalnuose²¹. Tūpdamasis²² ant žemės, patepė²³ savo ir mano brolių batus banginio riebalais²⁴. Tėvas galvojo, kad tik jis gali²⁵ tepti savo²⁶ batus tais riebalais. Vėliau visame name skambėjo metalo apdirbimo triukšmas²⁷: jis buvo tas, kuris²⁸ ieškojo raiščių²⁹, vinių, ledo kirvių³⁰. – Kur paslėpei³¹ mano ledo kirvį? – suriaumoję³². – Lidija! Lidija! Kur padėjai mano ledo kirvį?

IT2

Natalia Ginzburg

Ištrauka iš romano „Šeimos žodynas“ (1963)

Vasaras visuomet leisdavome kalnuose. Namą išsinuomodavome trims mėnesiams – nuo liepos iki rugsėjo. Dažniausiai namas būdavo toli nuo gyvenvietės³³, tad tėvas su broliais, ant pečių užsimetę turistines³⁴ kuprines, kasdien eidavo į kaimą³⁵ apsipirkti. Aplinkui nebūdavo kur pasilinksinti ar prasiblaškyti. Vakarus leisdavome namuose susėdę prie stalo, aš, broliai ir mama. O tėvas – jis

Commented [R1]: Tekste OK vartojamas būtasis laikas

Commented [R2]: Tekste OK vartojamas būtasis laikas

Commented [R3]: Tekste OK vartojamas būtasis laikas

Commented [R4]: Abitato – gyvenvietė, miestelis

Commented [R5]: Geriau *kuprinėmis*

Commented [R6]: Praleidimas (neišvertėte *sulle spalle*)

Commented [R7]: Tekste OK vartojamas būtasis laikas

Commented [R8]: Gal geriau *miestelis*

Commented [R9]: Praleidimas. Neišvertėte *distrazioni*

Commented [R10]: *Vakarus*

Commented [R11]: Neteisingas laikų vartojimas. Šiuo atveju reikia vartoti būtajį dažninį laiką.

Commented [R12]: Neteisingas laikų vartojimas. Šiuo atveju reikia vartoti būtajį dažninį laiką.

Commented [R13]: Prasmės klaida. Turi būti *į kambarį*

Commented [R14]: *Chiacchierare* – plepėti, šnekučiuotis

Commented [R15]: Geriau *pažaisiti, pasišnekučiuoti*

Commented [R16]: Prasmės klaida (turėtų būti *įkišavo galva įtarus, pamiūręs*)

Commented [R17]: Skųstis *dėl*, skųstis *kuo*

Commented [R18]: Prasmės klaida. *Mettere in disordine* – netvarkingai sudėti, sujaukti

Commented [R19]: Čia ir toliau dėl tiesioginės kalbos žr. <http://www.vlkk.lt/vlkk-nutarimai/nutarimai/nutarimas-del-privalomosios-skyrybos-taisykliu>

Commented [R20]: Gal nereikėtų taip generalizuoti

Commented [R21]: Neteisingas vertimas. Paskaitykite, kaip šį sakinį išvertė kiti konkurso dalyviai.

Commented [R22]: Prasmės klaida. *Inginocchiato* – atsiklaupęs

Commented [R23]: Tepdavo (kartotinis veiksmas)

Commented [R24]: Čia ir kitame sakinyje *taukais*

Commented [R25]: *Sapere* šiuo atveju reikia versti *mokėti*

Commented [R26]: Ne tik savo, bet ir kitų

Commented [R27]: Neteisingas vertimas. Paskaitykite, kaip šį sakinį išvertė kiti konkurso dalyviai.

Commented [R28]: Pažodinėškumas. Būtų galima versti: *tai jis ieškojo...*

Commented [R29]: *Ramponi* – kapliukai

Commented [R30]: Čia ir toliau *piccozza* – ledkirtis

Commented [R31]: *Cacciare* – padėti, nukišti

Commented [R32]: *Tuonare* – griaudėti, smarkiai šūkauti

Commented [R33]: Reikėtų rinktis daugiskaitos formą

Commented [R34]: Geriau *kalnų*

Commented [R35]: *Į miestelį*

skaitydavo kitame namo gale ir retkarčiais pasirodydavo³⁶ kambaryje, kur būdavome susirinkę paplepėti ir pažaišti. Pasirodydavo įtarus, sunerimęs, ir imdavo skūstis mamai mūsų tarnaitė Natalina, eilinį kartą išmėčiusia³⁷ jo knygas. „Tavo brangioji Natalina, – sakydavo. – Tikra pamišėlė.“³⁸ Jis visai nesirūpindavo, kad Natalina, būdama virtuvėje, gali viską girdėti. Kita vertus, Natalina buvo įpratusi girdėti apie „tą pamišėlę Nataliną“ ir nėmaž neįsiseidavo.

Kartais, kai būdavome kalnuose, vakarais tėvas imdavo ruošti žygiui ar kopimui³⁹ į viršūnę⁴⁰. Atsiklaupęs ant žemės tepdavo savo ir mano brolių batus banginių taukais. Manydavo, kad tik jis vienas moka taip ištepti. Paskui visuose namuose būdavo girdėti didžiulis triukšmas⁴¹: tai tėvas ieškodavo batų apkaustų, ledsriegių, ledo kirtiklių. „Kur nukišot mano kirtiklį? – šaukdavo. – Lidija! Lidija! Kur nukišot mano kirtiklį?“⁴²

IT3

Vasaras⁴³ leisdavome kalnuose. Nuo liepos iki rugsėjo, trims mėnesiams, išsinuomodavome namą, kuris dažniausiai buvo toli nuo gyvenvietės; tad kasdien, užsimetę talpius⁴⁴ džiuoto maišus⁴⁵ ant pečių, su tėvu ir broliais⁴⁶ keliaudavome į miestą⁴⁷ apsipirkti. Vakarodavome su motina, susėdę už stalo, nes šalia nebuvo vietų, kur linksmintis ar prasiblaškyti⁴⁸. Tėvas, tuo tarpu⁴⁹, kitoje namo pusėje skaitydavo ir tik kartkartėmis įlįsdavo į kambarį, kuriame sklido mūsų pašnekesys ir žaidimai⁵⁰. Įtarus ir suraukęs antakį jis įkišdavo galvą pasižiūrėti, o tuomet⁵¹ imdavo skūstis mamai dėl namų tarnaitės Natalinos, kuri sukeitė keletą knygų vietomis⁵². „Tavo brangi Natalina,“ – nepaisydamas, kad virtuvėje gali girdėtis⁵³, – „yra kvaiša“⁵⁴. Tokios frazės kaip „tas jos kvailumas“⁵⁵ visai nebesijaudino⁵⁶ merginos – prie pašaipų⁵⁷ ji buvo seniai pripratusi.

Kartais⁵⁸ vakarais tėvas ruošdavosi kelionėms⁵⁹ ar kopinėjimui⁶⁰. Priklaupęs jis tepdavo visų mūsų⁶¹ batus banginio taukais, manydavo, kad tik jis vienas mokąs taip lakuoti⁶². Po to pasigirdavo žvangančių gelžgalių garsas – jis imdavo ieškoti kaplių, kapliukų ar vinių⁶³:

– Kur paslėpėt mano kaplį⁶⁴ – it griaustinis riaumodavo jis. – Lidija! Lidija! mano⁶⁵ kaplį kur paslėpėt?

IT4

Natalia Ginzburg

Ištrauka iš romano „Lessico familiare“ (1963)

Commented [R36]: Čia ir kitame sakinyje gal geriau įkišdavo galvą

Commented [R37]: Mettere in disordine – sujaukti, netvarkingai sudėti

Commented [R38]: Nereikėtų jungti sakinių. Tekste originalo kalba du kartus pakartojamas veikmažodis diceva. Sujungus sakinius, pakartojimo nelieka.

Commented [R39]: Geriau rinktis veiksmažodinę konstrukciją.

Commented [R40]: Pridėjimas. Tekste originalo kalba šio žodžio nėra.

Commented [R41]: Arba bildesys, žvangesys

Commented [R42]: Tekste originalo kalba tiesioginė kalba skiriama brūkšniais.

Commented [R43]: Praleidimas. Praleistas prievoksmis sempre.

Commented [R44]: Pridėjimas. Tekste originalo kalba šio žodžio nėra.

Commented [R45]: Geriau kuprines

Commented [R46]: Prasmės klaida. Turi būti tėvas su mano broliais

Commented [R47]: Geriau miestelį

Commented [R48]: Nereikėtų jungti sakinių.

Commented [R49]: Pridėjimas. Tekste originalo kalba šio žodžio nėra.

Commented [R50]: Šio sakinio vertimą reikėtų patikslinti. Perskaitykite kitų konkurso dalyvių vertimus.

Commented [R51]: Pridėjimas. Tekste originalo kalba šios informacijos nėra.

Commented [R52]: Mettere in disordine – sujaukti, netvarkingai sudėti

Commented [R53]: Tekste originalo kalba nurodyta, kas girdi.

Commented [R54]: Nereikėtų jungti sakinių. Praleidote du kartus tekste originalo kalba pavartotą žodį diceva.

Commented [R55]: Neteisingai išverstas sakiny. Paskaitykite kitų konkurso dalyvių vertimus.

Commented [R56]: Prasmės klaida. Turi būti neįsiseidavo

Commented [R57]: Tekste originalo kalba šios informacijos nėra. Gal kiek laisvai interpretuojate.

Commented [R58]: Praleidimas. Praleidote in montagna.

Commented [R59]: Žygiams

Commented [R60]: Kopti, laiptoti

Commented [R61]: Prasmės klaida. Turi būti savo batus ir mano brolių batus

Commented [R62]: tepti

Commented [R63]: Pasitikrinkite, ką reiškia šie terminai.

Commented [R64]: ledkirtį

Commented [R65]: Didžioji raidė

Vasaras visada leisdavome kalnuose. Trims mėnesiams nuo liepos iki rugsėjo išsinuomodavome namą. Dažniausiai jis būdavo gerokai nutolęs nuo kitų namų⁶⁶, ir mano tėvas su broliais kasdien eidavo apsipirkti į miestelį su kalnų krepšiu⁶⁷ ant pečių. Ten⁶⁸ nebūdavo kur pramogauti ar prasiblaškyti. Vakarus leisdavome name⁶⁹, susėdę aplink stalą – mes, vaikai, ir mama. Tėtis tuo metu sau skaitydavo kitame namo gale ir tik kartais pasirodydavo kambaryje, kur susirinkę kalbėdavomės⁷⁰ ir žaisdavome. Pasirodydavo susirūpinęs, nepatiklus, ir nevengdavo pasiskųsti motinai mūsų tarnaitė Natalina, kuri jam kartais⁷¹ suversdavo knygas, „ta tavo Natalina“, vis jai sakydavo. „Silpnaprotė“, kartodavo, nesijaudindamas, kad Natalina galėdavo⁷² jį išgirsti virtuvėje. Kita vertus, ji jau buvo pripratusi girdėti save vadinant „ta silpnaprote Natalina“ ir dėl to visai neįsižeisdavo.

Kartais⁷³ vakare mano tėvas ruošdavosi kelionėms⁷⁴ ir kopimui į kalnus⁷⁵. Klūpėdamas ant grindų, tepdavo savo ir brolių batus banginio taukais ir buvo įsitikinęs, kad tik jis vienas moka tais taukais juos tinkamai sutepti. O paskui visuose namuose aidėdavo verčiami gelžgaliai – tai tėvas ieškodavo ledo batų⁷⁶, kaiščių ir kirtiklių. „⁷⁷Kur padėjote mano ledkirtį?“ – rėkdavo. – „Lidia! Lidia!⁷⁸! Kur nugarūdote mano ledkirtį?“

IT5

Natalia Ginzburg

Ištrauka iš romano „Šeimos leksika“ (1963)

Vykdavome⁷⁹ visada vasarą į kalnus. Išsinuomodavome namelį trims mėnesiams nuo liepos iki rugsėjo. Įprastai⁸⁰ namelis būdavo toli nuo kitų gyventojų⁸¹. Aš,⁸³ mano tėvas, broliai eidavome kiekvieną dieną su maišu ant pečių iš kalnų dažnai į kaimą⁸⁴. Kaime nebuvo jokios galimybės ką nors įdomaus ten nuveikti⁸⁵. Susirinkdavome vakare namie aplink stalą: mes broliai⁸⁶, mūsų mama. Tada mano tėvas skaitydavo priešais namus, kartas nuo karto pasižiūrėdamas pro langą, kuriame kambaryje mes visi susirinkę ir kur kalbamės, žaidžiame⁸⁷. Įkišdavo galvą pro langą įtartinai susiraukęs, dejuodavo⁸⁸ sakydamas mano mamai, kad mūsų tarnaitė Natalina nesutvarke⁸⁹ knygų: „⁹⁰tavo brangioji Natalina“ apsileidėlė. „Ji beprotė“, sakydavo, nesirūpinanti niekuo, pažiūrėk, ką padarė Natalina, virtuvėje Natalina girdėdavo taip kalbant. Ji buvo prie to pripratusi, todėl dėl to neįsižeisdavo.⁹¹

Kiekvieną⁹² vakarą namuose⁹³ tėvas ruošdavosi išvykai į kalnus, kopimui⁹⁴.⁹⁵ Klūpėdamas ant žemės tepdavo kalnų batus sau ir mano broliams banginio riebalais⁹⁶. Jis vienas žinojo, su kokiais

Commented [R66]: Arba nuo gyvenviečių

Commented [R67]: Gal geriau kuprinėmis

Commented [R68]: Gal geriau čia, tai yra kalnuose, kur jie atostogaudavo

Commented [R69]: Geriau namuose

Commented [R70]: Chiacchiere – plepėti, šnekučiuotis

Commented [R71]: Pridėjimas. Tekste originalo kalba šio žodžio nėra.

Commented [R72]: Gali

Commented [R73]: Praleidimas. Praleidote *in montagna*

Commented [R74]: Žygiams

Commented [R75]: Geriau rinktis veiksmažodinę konstrukciją

Commented [R76]: Gal geriau kapliukų

Commented [R77]: Tekste originalo kalba tiesioginė kalba skiriama brūkšniais.

Commented [R78]: Dėl vardų adaptavimo grožinėje literatūroje žr. <http://www.vlkk.lt/aktualiausias-temos/svetimvardziai/adaptavimas>

Commented [R79]: Geriau leisdavome vasaras

Commented [R80]: Geriau dažniausiai

Commented [R81]: Geriau gyvenviečių

Commented [R82]: Nereikėtų skaidyti sakinių.

Commented [R83]: Prasmės klaida. Tekste originalo kalba nėra aš

Commented [R84]: Reikia patikslinti vertimą. Žiūrėkite, kaip šį sakinį išvertė kiti konkurso dalyviai.

Commented [R85]: Reikia patikslinti šio sakinio vertimą. Perskaitykite kitų dalyvių vertimus.

Commented [R86]: Skyryba

Commented [R87]: Neteisingai išverstas sakiny. Paskaitykite kitų konkurso dalyvių vertimus.

Commented [R88]: Neteisingas vertimas. Paskaitykite kirų konkurso dalyvių vertimus.

Commented [R89]: *Mettere in disordine* – sujaukti

Commented [R90]: Dėl kabučių rašybos žr. <http://www.vlkk.lt/konsultacijos/3501-lietuviskos-kabutes>

Commented [R91]: Ši teksto vieta išversta netiksliai ir neteisingai. Gal labai laisvai interpretuojate. Perskaitykite kitų konkurso dalyvių vertimus.

Commented [R92]: Prasmės klaida. *A volte* – kartais

Commented [R93]: Praleidote *in montagna*.

Commented [R94]: Šios vietos vertimą reikia patikslinti.

Commented [R95]: Sakinių nereikėtų jungti.

Commented [R96]: Čia ir kitame sakinyje *taukais*

riebalais reikia tepti kalnų batus⁹⁷. Visuose namuose girdėdavosi triukšmas nuo geležies įrankių⁹⁸. Jis ieškodavo nuožulnios rampos kirtiklio. Kur padėtas medžiotojo kirtiklis šaukdavo. Lidia ! Lidia⁹⁹! kur mano kirtiklis?¹⁰⁰

IT6

Natalia Ginzburg

Ištrauka iš romano „Artima kalba“ (1963)

Įprastai¹⁰¹ vasaras praleisdavome kalnuose. Išsinuomodavome namą trims mėnesiams – nuo liepos iki rugsėjo. Dažniausiai namas būdavo toli nuo gyvenamųjų vietų¹⁰², todėl mano tėvas su broliais, užsimetę kalnų kuprines ant pečių, kasdien keliaudavo į miestelį apsipirkti. Tai nebuvo¹⁰³ pasilinksminimas ar pramoga. Mes, vaikai, su mama vakarus leisdavome kambaryje, aplink stalą. Tuo metu tėvas priešais namą¹⁰⁴ skaitydavo ir laikas nuo laiko¹⁰⁵ žvilgtelėdavo į kambarį, kuriame mes visi susirinkę krykštaudami¹⁰⁶ žaisdavome. Žvilgtelėdavo įtariai, suraukęs antakius, burbėdamas mamai apie mūsų tarnaitę Nataliną – mat ji bus¹⁰⁷ netvarkingai sudėjusi jo knygas, sakydavo: „Tavo brangi Natalina“. Tada dar pridėdavo: „Sumanioji¹⁰⁸“, atsižvelgdamas į tą faktą¹⁰⁹, kad Natalina, būdama virtuvėje, galėjo¹¹⁰ tai nugirsti. Kita vertus, prie šios frazės: „sumanioji Natalina“ ji jau buvo pripratusi ir tiesiog į tai nekreipdavo dėmesio¹¹¹.

Kartais vakarais¹¹² tėvas ruošdavosi kelionei¹¹³ ir kopimui į kalnus¹¹⁴. Priklaupęs ant kelių, įtrindavo savo ir mano brolių batus banginio tūkais, tvirtai tikėdamas¹¹⁵, kad tik jis vienintelis moka įtrinti batus šiais tūkais. Po to visame name aidėjo metalinių įrankių žvangėjimas – tai jis ieškodavo kapliukų, nagų¹¹⁶, ledo kirvukų. „¹¹⁷ Kur padėjote mano ledo kirvuką?“ – griaudėdavo. „Lidija! Lidija! Kur padėjote mano ledo kirvuką?“

IT7

Natalia Ginzburg

Ištrauka iš romano „Lessico famigliare“ (1963)

Vasaras visuomet leisdavome kalnuose. Išsinuomodavome namą trims mėnesiams nuo liepos iki rugsėjo. Paprastai tai būdavo¹¹⁸ koks nors atokiau nuo gyvenvietės stovintis namas ir mano tėvas su broliais, nešini kalnietiška¹¹⁹ kuprine, kasdien eidavo į miestelį apsipirkti. Ten nebuvo nei kaip pramogauti, nei kaip prasiblaškyti. Mes su broliais ir motina vakarus leisdavome namie susėdę aplin

Commented [R97]: Šio sakinio vertimą reikia tikslinti.

Commented [R98]: Pažodiškumas

Commented [R99]: Dėl vardų adaptavimo žr. <http://www.vlkk.lt/aktualiausios-temos/svetimvardziai/adaptavimas>

Commented [R100]: Šios veitos vertimą reikia patikslinti.

Commented [R101]: Geriau visuomet, visada

Commented [R102]: Geriau gyvenviečių

Commented [R103]: Prasmės klaida. Tekste originalo kalba turime omenyje, kad čia nebuvo pramogų...

Commented [R104]: Prasmės klada. Turi būti *kitame namo gale*

Commented [R105]: Dėl posakio *laikas nuo laiko* vartojimo žr. <http://www.vlkk.lt/konsultacijos/3786-laikas-nuo-laiko>

Commented [R106]: Netikslus vertimas. *Chiacchierare* – plepėti

Commented [R107]: Netinkamai pavartotas veiksmažodžio laikas.

Commented [R108]: Prasmės klaida. *Demente* – kvaiša, idiotė, silpnaprotė

Commented [R109]: Neteisingas vertimas. Perskaitykite, kaip šį sakinį išvertė kiti konkurso dalyviai.

Commented [R110]: Gali

Commented [R111]: *Offendersi* – įsižeisti. Reikia patikslinti vertimą

Commented [R112]: Praleidote *in montagna*.

Commented [R113]: žygiams

Commented [R114]: Geriau rinktis veiksmažodinę konstrukciją

Commented [R115]: *Pensare* – galvoti, manyti

Commented [R116]: Pasitikslinkite, ką reiškia šis žodis.

Commented [R117]: Tekste originalo kalba tiesioginė kalba skiriama brūkšniais.

Commented [R118]: Reikėtų vengti perteklinių žodelių. Galima verti: „Namas stovėdavo...“

Commented [R119]: Kalnų

stalą. O štai mano tėvas skaitydavo kitame namo gale ir kartkartėmis **ateidavo į mūsų kambarį** **pasišnekučiuoti ar pažaisti**¹²⁰. Ateidavo įtarus, paniuręs ir skųsdavosi motinai dėl mūsų tarnaitės Natalinos, kuri ne vieton padėjo kai kurias jo knygas; „tavo brangioji Natalina“, sakydavo. „Silpnaprotė“, sakydavo nepaisydamas, kad Natalina virtuvėje **galėjo**¹²¹ jį girdėti. Kita vertus, Natalina buvo įpratusi prie frazės „ta silpnaprotė Natalina“ ir visai dėl to nesiskaudino.

Kartais vakarais kalnuose mano tėvas ruošdavosi žygiams ar **kopimams**¹²². Klūpomis tepdavo savo ir mano brolių batus banginio taukais; manė, kad tik jis vienas geba įtepti batus tais taukais. Tuomet per visus namus nuaidėdavo krečiamų gelžgalių triukšmas – tai jis ieškodavo kapliukų, vinių ir ledkirčių.

– Kur nukišote mano ledkirtį? ¹²³ **griaudėdavo**, - Lidija! Lidija! Kur nukišote mano ledkirtį?

IT8

Natalia Ginzburg „Šeimos kasdienybė“

Visuomet vasarą praleisdavome kalnuose. Išsinuomodavome būstą trims mėnesiams, nuo liepos iki rugsėjo. **Paprastai tai būdavo namai** ¹²⁴ **atokiai stovintys nuo gyvenviečių**, mano tėvas su broliais **pėdindavo**¹²⁵ kiekvieną dieną su kalnų **maišais**¹²⁶ ant pečių¹²⁷ apsipirkti į miestelį. Nebuvo nieko kas prablaškytų ar pralinksmintų. Leisdavome **savo**¹²⁸ vakarus namuose, susėdę aplink stalą, **mes** **broliai** ¹²⁹ ir mama. O mano tėvas¹³⁰ skaitydavo kitame namo gale, karts nuo karto užmesdavo akį į kambarį, kuriame mes buvome susirinkę **žaisti ir kalbėtis**^{131,132}. Pasižiūrėdavo su nepasitikėjimu, paniuręs ir vis skųsdavosi mamai mūsų tarnaitė Natalina, kad sujaukė jo knygas, „tavo brangi Natalina - sakydavo - beprotė“ ¹³³ **tardavo atsargiai**^{134,135}, nes tarnaitė, būdama virtuvėje, **galėjo**¹³⁶ girdėti. Kita vertus posakis ¹³⁷ **ta beprotė Natalina** buvo dažnas ir ji buvo prie jo taip pripratusi, kad net nepykdamas.

Kartais vakarais, **kalnuose**, ¹³⁸ **mano tėvas ruošdavosi išvykoms**¹³⁹ ir **karstymuisi**¹⁴⁰. Atsiklaupęs ant žemės, tepdavo savo ir brolių batus banginio **riebalais**¹⁴¹, manė, kad tik jis moka tai daryti tinkamai. Paskui girdėdavosi visuose namuose metalo skambesys: tai jis ieškodavo **karpūno**¹⁴², vinių, **kirvių**¹⁴³, ¹⁴⁴ **Kur padėjote mano kirvį? – pykdavo**¹⁴⁵ – Lidija!Lidija! Kur padėjote mano kirvį?“.

IT9

Natalia Ginzburg

Commented [R120]: Prasmės klaida. Tekste originalo kalba turima omenyje, kad tėvas pažiūrėdavo, kaip jie žaidžia ir šnekučiuojasi.

Commented [R121]: Gali

Commented [R122]: Geriau rinktis veiksmožodinę konstrukciją.

Commented [R123]: Dėl brūkšnio ir brūkšnelio žr. <http://www.vlkk.lt/konsultacijos/4929-bruksnelis-bruksnys>

Commented [R124]: Reikėtų vengti perteklinių žodelių. Galima verti: „Namas stovėdavo...“

Commented [R125]: Tekste originalo kalba pavartotas neutralus žodis.

Commented [R126]: Kuprinėmis

Commented [R127]: Nereikia kablelio

Commented [R128]: Perteklinis žodelis

Commented [R129]: Reikia ištaisyti skyrybos klaidas

Commented [R130]: Skyryba

Commented [R131]: *Chiacchierare* – plepėti, šnekučiuotis

Commented [R132]: Geriau *pažaisti ir pasiplepti*

Commented [R133]: Nereikėtų jungti sakinių.

Commented [R134]: Dėl brūkšnio ir brūkšnelio žr. <http://www.vlkk.lt/konsultacijos/4929-bruksnelis-bruksnys>

Commented [R135]: Prasmės klaida. *Incurante* – nepaisydamas, nekreipdamas dėmesio

Commented [R136]: Gali

Commented [R137]: Dėl kabučių žr. <http://www.vlkk.lt/konsultacijos/3501-lietuviskos-kabutes>

Commented [R138]: Pamėstykite, ar čia tikrai reikia kablelių.

Commented [R139]: Žygiams

Commented [R140]: Dviprasmybė. Geriau *kopti į kalnus, laiptoti*

Commented [R141]: Taukais

Commented [R142]: Kapliukas

Commented [R143]: Čia ir toliau *ledkirtis*

Commented [R144]: Tekste originalo kalba tiesioginė kalba skiriama brūkšniais.

Commented [R145]: Reikėtų paieškoti „stipresnio“ veiksmožodžio, nes *tuonare* reikškia *griaudėti, garsiai šaukti, rėkti*

Ištrauka iš romano „Šeimyninė leksika“ (1963)

Vasaras visada leisdavome kalnuose. Išsinuomodavome namą trims mėnesiams, nuo liepos iki rugsėjo. Paprastai tas namas būdavo toli nuo gyvenvietės; ir mano tėvas su broliais kiekvieną dieną su kalnų krepšiais¹⁴⁶ ant pečių eidavo apsipirkti į kaimą¹⁴⁷. Linksmybių ar pramogų būdavo nedaug. Vakarus leisdavome namuose, prie stalo, mes, broliai¹⁴⁸ ir mano motina. Kalbant apie mano tėvą, tai jis likdavo skaityti kitoje namo dalyje¹⁴⁹ ir kartas nuo karto¹⁵⁰ pasirodydavo kambaryje, kuriame būdavome susirinkę plepėti ir žaisti¹⁵¹. Pasirodydavo įtarus, šnairuojantis¹⁵² ir skųsdavosi mano motinai dėl mūsų tarnaitės Natalinos, kuri sujaukusi kai kurias jo knygas; „Tavo¹⁵³ brangioji Natalina“, ¹⁵⁴sakydavo. „Pamišėlė“, pridurdavo nepaisydamas, kad Natalina virtuvėje galėjo¹⁵⁵ jį girdėti. Šiaip ar taip, prie frazės „ta pamišėlė Natalina“ pati Natalina buvo pratusi ir nė kiek neįsižeisdavo.

Kartais vakarais kalnuose mano tėvas ruošdavosi žygiui ar kopimui.¹⁵⁶ Atsiklaupęs ant žemės, tepdavo savo ir mano brolių batus banginio taukais; manė, kad tik jis vienas moka tais taukais tepti batus. Vėliau per visą namą nuskardėdavo batus metalo laužo¹⁵⁷ barškesys: tai jis ieškodavo harpūnų, smaigų, ledkirčių. „¹⁵⁸Kur nukišot mano ledkirtį?“ – griaudėdavo. – „Lidija! Lidija! Kur nukišot mano ledkirtį?“

IT10

Natalia Ginzburg

Ištrauka iš romano „Šeimos leksika“ (1963)

Vasaras visada leisdavome kalnuose. Namą išsinuomodavome trims mėnesiams, nuo liepos iki rugsėjo. Įprastai namai būdavo toli nuo ten kur gyvenome,¹⁶⁰ Ir mano tėvas su mano broliais kiekvieną dieną, su kuprinėmis ant pečių, eidavo apsipirkti į kaimą¹⁶¹. Tai nebuvo¹⁶² kažkoks pasilinksminimas ar pramoga. Vakarus leisdavome namuose aplink stalą, mes broliai¹⁶³ ir mama. Tuomet mano tėvas ruošdavosi skaityti įprastoje vietoje šalia namo¹⁶⁴. Ir kada ne kada pasirodydavo patalpoje,¹⁶⁵ kur mes susirinkdavome paplepėti ir pažaisti. Pasirodydavo įtarus, susiraukęs.¹⁶⁶ Ir skųsdavosi mamai mūsų tarnaitė Natalina, kad jo knygos išmėtytos¹⁶⁷. ¹⁶⁸„Tavo brangioji Natalina“, sakydavo. „Pamišėlė“, sakydavo, nepaisant to¹⁶⁹, kad būdama virtuvėje Natalina galėdavo¹⁷⁰ nugirsti. Kita vertus, prie frazės „ši pamišėlė Natalina“ Natalina buvo pripratusi ir jį visiškai neužsigaudavo dėl to.

Commented [R146]: Kuprinėmis

Commented [R147]: Gal geriau miestelij

Commented [R148]: Skyrba

Commented [R149]: Geriau pusėje, gale

Commented [R150]: Dėl posakio kartas nuo karto žr. <http://www.vlkk.lt/konsultacijos/4155-kartas-nuo-karto>

Commented [R151]: Geriau paplepėti ir pažaisti

Commented [R152]: Gal geriau paniures

Commented [R153]: Rašba

Commented [R154]: Dėl tiesioginės kalbos skyrbos žr. <http://www.vlkk.lt/vlkk-nutarimai/nutarimai/nutarimas-del-privalomosios-skyrybos-taisykliu> (12)

Commented [R155]: Gali

Commented [R156]: Geriau rinktis veiksmažodinę konstrukciją

Commented [R157]: Tiesiog metalo barškesys

Commented [R158]: Tekste originalo kalba tiesioginė kalba skiriama brūkšniais.

Commented [R159]: Dviprasmybė. Netiklus vertimas. Perskaitykite, kaip šį sakinį išvertė kiti konkurso dalyviai.

Commented [R160]: Sakinių nereikėtų jungti.

Commented [R161]: Geriau miestelij

Commented [R162]: Prasmės klaida. Turima omenyje, kad ten, kur jie atostogaudavo, nebūdavo pramogų

Commented [R163]: Skyrba

Commented [R164]: Prasmės klaida. Perskaitykite, kaip šį sakinį išvertė kiti konkurso dalyviai

Commented [R165]: Stilius

Commented [R166]: Nereikėtų skaidyti sakinių

Commented [R167]: Prasmės klaida. Tekste originalo kalba turima omenyje, kad tarnaitė netvarkingai sudėjo tėvo knygas.

Commented [R168]: Nereikėtų skaidyti sakinių.

Commented [R169]: Veiksmažodžio formų derinimas. Turi būti nepaisydamas

Commented [R170]: Gali

Kartais vakarais, kalnuose, mano tėvas ruošdavosi žygiams ar kopimams¹⁷¹. Klūpodamas ant žemės tepdavo savo bei mano brolių batus banginio riebalais¹⁷²; galvodavo, kad tik jis žino¹⁷³ kaip ištepti batus tais riebalais. Po to visame name girdėdavosi didžiulis gelžgalių triukšmas¹⁷⁴: tai jis, kuris¹⁷⁵ ieškodavo kapliukų, vinių, kirtiklių.

¹⁷⁶ Kur nukišote mano kirtiklį? – griaudėdavo. – Lidija! Lidija! Kur nukišote mano kirtiklį?

IT11

Natalia Ginzburg

Ištrauka iš romano: „Šeimos posakiai“ (1963)

Visas vasaras praleisdavome kalnuose. Trims mėnesiams – nuo liepos iki rugsėjo. Ten mes išsinuomodavome namą.¹⁷⁷ Paprastai tie namai¹⁷⁸ būdavo toli nuo gyvenviečių, todėl mano tėvas ir mano broliai kiekvieną dieną su kuprinėmis ant pečių keliaudavo apsipirkti į miestelį. Aplinkui nebūdavo jokių pramogų ar vietų, kur išeiti.¹⁷⁹ Vakarus leisdavome namuose prie stalo – mes, visi vaikai, ir mama. O tėvas kitame namo gale vienas skaitydavo, kartkartėmis pažvelgdamas¹⁸⁰ į kambarį, kuriame mes susirinkę žaisdavome ir bendraudavome¹⁸¹. Pažvelgdavo itartinai susiraukęs¹⁸² ir mano mamai skūsdavo mūsų tarnaitę Nataliną, kad netvarkingai sudėliojo kai kurias jo knygas: „Tavo brangioji Natalina yra kvaiša“, – taip sakydavo¹⁸³ tėvas nekreipdamas dėmesio, kad Natalina būdama virtuvėje galėjo¹⁸⁴ išgirsti. Kita vertus, prie tos frazės „ta kvaiša Natalina“ ji buvo pripratusi ir nebeįsižeisdavo.

Kartais vakarais kalnuose mano tėvas ruošdavosi žygiams ar ekskursijoms¹⁸⁵. Atsiklaupęs ant kelių tepdavo¹⁸⁶ mano brolių batus banginio taukais. Manydavo, kad tik jis vienas sugeba sutepti batus šiais riebalais¹⁸⁷. Tada visame name pasigirdavo barškinamo metalo garsas. Jį sukeldavo jis,¹⁸⁸ ieškodamas laipiojimo kapliukų, vinių, ledkirtčių. „Kur padėjote mano ledkirtį?“ – šaukdavo. „Lidia! Lidia!¹⁹⁰ Kur padėjote mano ledkirtį?“

IT12

Natalia Ginzburg

„Lessico famigliare“ (1963)

Vasaras visuomet leisdavome kalnuose. Išsinuomodavome namą trims mėnesiams, nuo liepos iki rugsėjo. Dažniausiai tai būdavo¹⁹¹ nameliai toli nuo gyvenviečių; ir tėtis kartu su mano broliais ir

Commented [R171]: Geriau rinktis veiksmožinę konstrukciją.

Commented [R172]: Čia ir kitame sakinyje *taukais*

Commented [R173]: Šiuo atveju *sapere* – mokėti

Commented [R174]: Geriau *barškėjimas*

Commented [R175]: Pažodiškumas.

Commented [R176]: Dėl brūkšnio ir brūkšnelio žr. <http://www.vlkk.lt/konsultacijos/4929-bruksnelis-bruksnys>

Commented [R177]: Sakinių skaidyti nereikėtų.

Commented [R178]: Gal geriau *namas*

Commented [R179]: *Distrazione, distrarsi* – prasiblaškyti

Commented [R180]: Geriau *įkišdavo galvą*

Commented [R181]: *Chiacchierare* – plepėti

Commented [R182]: Dviprasmybė. Turima omenyje, kad jis įtariai pažvelgdavo, būdavo paniuręs.

Commented [R183]: Nereikėtų sutraukti sakinių. Sutraukus sakinius, dingsta pakartojimas, kuris buvo tekste originalo kalba.

Commented [R184]: Gali

Commented [R185]: Kopti į kalnus

Commented [R186]: Praleidimas. Žr. tekstą originalo kalba (praleista savo)

Commented [R187]: Taukais

Commented [R188]: Pažodiškumas. Paskaitykite kitų konkurso dalyvių vertimus.

Commented [R189]: Tekste originalo kalba tiesioginė kalba skiriama brūkšniais.

Commented [R190]: Dėl vardų adaptavimo žr. <http://www.vlkk.lt/aktualiausias-temos/svetimvardziai/adaptavimas>

Commented [R191]: Reikėtų vengti perteklinių žodelių. Galima versti: „Namas stovėdavo...“

maišelių¹⁹² ant pečių kasdien iš kalnų¹⁹³ eidavo į kaimelį¹⁹⁴ apsipirkti. Nebuvo pasilinksminimų ar prasiblašymų. Leisdavome vakarus namie, susėdę aplink stalą, mes¹⁹⁵ ir mama. Tėtis skaitydavo kitame namų kampe¹⁹⁶ ir retkarčiais prisiglausdavo¹⁹⁷ tame kambaryje, kur būdavome susirinę plepėti ir žaisti¹⁹⁸. Ateidavo¹⁹⁹ įtarus ir paniuręs ir skųsdavosi mamai dėl mūsų tarnaitės Natalinos, kuri buvo netvarkingai padėjusi kai kurias knygas.

– Tavo brangioji Natalina – silpnaprotė,-²⁰⁰ sakydavo, nepaisydamas to, kad Natalina virtuvėje galėjo²⁰¹ jį girdėti. Kita vertus, prie frazės “toji silpnaprotė Natalina”²⁰² ji jau buvo pripratusi ir nė kiek neįsižeisdavo.

Kartais vakare tėtis ruošdavosi išvykoms²⁰³ ar kopimui²⁰⁴ į kalnus²⁰⁵. Atsiklaupęs ant žemės tepdavo savo ir brolių batus barginio taukais ir manė, kad tik jis vienas taip temoka. Paskui visuose namuose girdėdavosi gelžgalių keliamas triukšmas: tai jis ieškodavo kopimui skirtų antbačių, vinių, ledkirčių.

– Kur padėjote mano ledo kirtiklį? – griaudėdavo. – Lidija! Lidija! Kurgi padėjote mano ledkirtį?

IT13

Natalia Ginzburg

Ištrauka iš romano „Šeimyninė leksika“ (1963)

Vasarą visuomet leisdavome kalnuose. Išsinuomodavome namą trims mėnesiams, nuo liepos iki rugsėjo. Paprastai namai²⁰⁶ būdavo toli nuo gyvenvietės, tad mano tėvas ir broliai kiekvieną dieną su kuprine ant pečių eidavo apsipirkti į kaimą²⁰⁷. Tai nebuvo²⁰⁸ pramogos ar prasiblašymas. Vakara²⁰⁹ leisdavome namuose aplink stalą: mes, vaikai, ir mano motina. O mano tėvas pasilikdavo skaityti kitoje namo pusėje²¹⁰ ir kai kada pasirodydavo²¹¹ kambaryje, kur būdavome susispietę²¹² šnekučiuotis ir žaisti.²¹³ Ateidavo įtarus, šnairuodavo²¹⁴ ir kartu su mano²¹⁵ motina skųsdavosi mūsų tarname Natalina, neva ji ne vieton padėjusi tam tikras²¹⁶ jo knygas: „²¹⁷ tavo mieloji Natalina“, sakydavo. „Beprotė“, sakydavo, nekreipdamas dėmesio, jog Natalina gali jį girdėti iš virtuvės. Šiaip ar taip, Natalina prie frazės „ta beprotė Natalina“ buvo pratusi, ir visai neįsižeisdavo.

Kartais vakare, kalnuose, mano tėvas ruošdavosi išvykoms ar kopti į viršų²¹⁸. Klūpodamas ant žemės tepdavo savo ir mano brolių batus barginio riebalais²¹⁹ – manė, kad tik jis vienas moka tais riebalais batus tepti. Vėliau po visus namus skambėdavo garsus barškesys: tai jis ieškodavo batų

Commented [R192]: Kuprine

Commented [R193]: Tekste originalo kalba nėra šio žodžio. Gal ir tas miestelis ar kaimelis buvo kalnuose.

Commented [R194]: Gal geriau *miestelij*

Commented [R195]: Pralaidimas. Žr. tekstą originalo kalba

Commented [R196]: Geriau *gale*

Commented [R197]: Reikia patikslinti vertimą. Tekste originalo kalba turima omenyje, kad jis žvilgterėdavo į tą kambarį, įkišdavo galvą.

Commented [R198]: Geriau *pažaisti*

Commented [R199]: *Affacciarsi* – įkišti galvą

Commented [R200]: Tekste originalo kalba šioje vietoje tiesioginė kalba skiriama kabutėmis, taip pat atkreipkite dėmesį į brūkšnio ir brūkšnelio rašybą.

Commented [R201]: Gali

Commented [R202]: Dėl kabučių rašybos žr. <http://www.vlkk.lt/konsultacijos/3501-lietuviskos-kabutes>

Commented [R203]: Žygjams

Commented [R204]: Geriau rinktis veiksmožinę konstrukciją

Commented [R205]: Tekste originalo kalba turima omenyje, kad jiems atostogaujant kalnuose, tėvas ruošdavosi žygjams.

Commented [R206]: Gal geriau *namas*

Commented [R207]: Gal geriau *miestelij*

Commented [R208]: Prasmės klaida. Tekste originalo kalba turima omenyje, kad ten, kur jie atostogaudavo nebuvo pramogų.

Commented [R209]: Geriau *vakarus*

Commented [R210]: Geriau *gale*

Commented [R211]: Gal geriau *įkišdavo galvą*

Commented [R212]: Tekste originalo kalba vartojams neutralus žodis.

Commented [R213]: Geriau *pasišnekučiuoti ir pažaisti*

Commented [R214]: *Accigliato* – paniuręs

Commented [R215]: Mamai skųsdavosi

Commented [R216]: Gal geriau *kai kurias*

Commented [R217]: Dėl tiesioginės kalbos žr. <http://www.vlkk.lt/vlkk-nutarimai/nutarimai/nutarimas-del-privalomosios-skyrybos-taisykliu> (12)

Commented [R218]: Stilius

Commented [R219]: Čia ri kitame sakinyje *taukais*

apkaustų, kobinių, ledkirčių. – Kur nukišote mano ledkirtį? – nugriaudėdavo. – Lidija! Lidija! Kur nukišote mano ledkirtį?

IT14

Natalia Ginzburg

„Seimos leksikonas“ (1963)

Vasarą visada praleisdavome kalnuose. Išsinuomodavome namą trims mėnesiams, nuo liepos iki rugsėjo. Įprastai tai būdavo namai, nutolę nuo gyvenamųjų namų²²¹, ir mano tėvas bei broliai eidavo kiekvieną dieną, su kalnų kuprine ant pečių, apsipirkti į kaimelį²²². Čia nebūdavo jokių linksmybių ar pramogų. Vakara²²³ leisdavome namuose, prie stalo, mes - broliai²²⁴ seserys ir mano mama. O dėl tėvo²²⁵, jei jis skaitydavo kitoje namo pusėje, tai kartkartėmis žvilgtelėdavo į kambarį, kur būdavome susirinkę pasišnekučiuoti ir pažaisti. Žvelgdavo įtariai, susiraukęs ir skųsdavosi mano mamai dėl mūsų tarnaitės Natalinos, kad ji jam netvarkingai sudėjo kai kurias knygas. „Tavo mieloji Natalina“²²⁶ sakydavo. „Beprotė“, sakydavo, užmirštantis²²⁷ faktą, jog Natalina virtuvėje galėtų jį išgirsti. Kita vertus, prie frazės „ta beprotė Natalina“ Natalina buvo pratusi ir visiškai neįsižeisdavo.

Kartais vakare, kalnuose, mano tėvas ruošdavosi žygiams arba kopimams²²⁸. Atsiklaupęs ant žemės tepdavo banginio taukais savo ir mano brolių batus; galvodavo, kad tik jis mokėdavo²²⁹ tepti batus tais taukais. Po to visuose namuose girdėdavosi smarkus žvangėjimas: tai jis ieškodavo alpinistinių kačių, kaplių, ledkirčių. –²³⁰ Kur pradanginot mano ledkirtį? - šūkauda/vo. - Lidija! Lidija! Kur pradanginot mano ledkirtį?

IT15

Natalia Ginzburg

Ištrauka iš romano „Lessico familiare“ (1963)

Vasaras visada leisdavome kalnuose. Trims mėnesiams – nuo liepos iki rugsėjo – nuomodavomės namą. Paprastai namai²³¹ būdavo toli nuo gyvenviečių; kiekvieną dieną mano tėvas ir broliai su kalnų kuprinėmis ant pečių eidavo į miestelį apsipirkti. Nebuvo kur pramogauti ir linksmintis. Vakarus mes, vaikai ir mama, leisdavome name²³² prie stalo. O tėvas skaitydavo priešingoje²³³ namo pusėje ir retkarčiais žvilgtelėdavo į kambarį, kuriame būdavome susirinkę šnekučiuotis ir

Commented [R220]: Dėl kabučių rašybos žr. <http://www.vlkk.lt/konsultacijos/3501-lietuviskos-kabutes>

Commented [R221]: Kiek pažodiškais vertimas. Paskaitykite kitų konkurso dalyvių vertimus.

Commented [R222]: Gal geriau *miestelij*

Commented [R223]: Geriau *vakarus*

Commented [R224]: Skyryba. Dėl brūkšnio ir brūkšnelio žr. <http://www.vlkk.lt/konsultacijos/4929-bruksnelis-bruksnys>

Commented [R225]: Kiek pažodiškais vertimas.

Commented [R226]: Dėl tiesioginės kalbos žr. <http://www.vlkk.lt/vlkk-nutarimai/nutarimai-nutarimas-del-privalomosios-skyrybos-taisykliu> (12)

Commented [R227]: užmiršdamas

Commented [R228]: Geriau rinktis veiksmą žodį konstrukciją.

Commented [R229]: moka

Commented [R230]: Čia ir toliau dėl tiesioginės kalbos žr. Dėl tiesioginės kalbos žr. <http://www.vlkk.lt/vlkk-nutarimai/nutarimai-nutarimas-del-privalomosios-skyrybos-taisykliu>

Commented [R231]: Gal geriau *namas*

Commented [R232]: Geriau *namuose*

Commented [R233]: Gal geriau *kitoje*

žaisti²³⁴. Žvilgtelėdavo lyg ką įtardamas, susirūpinęs; ir motinai skųsdavosi mūsų tarnaitė Natalina, kuri sugadino²³⁵ keletą jo knygų; „tavo brangioji Natalina“, – sakydavo. „Beprorė“, – sakydavo nepaisydamas, kad būdama virtuvėje Natalina galėdavo²³⁶ jį išgirsti. Be to, Natalina jau buvo pripratusi, kad tėvas ją vadindavo „ta beprorė Natalina“ ir²³⁷ ji visiškai dėl to neišžižėdavo.

Kartais vakare kalnuose tėvas ruošdavosi žygiams arba kopimui į kalnus²³⁸. Klūpėdamas ant žemės banginių taukais tepdavo savo ir mano brolių batus; manydavo, kad tik jis žino²³⁹, kaip tepti batus šiais taukais. Vėliau per visą namą pasigirdavo garsus metalo bildesys – tėvas ieškodavo kapliukų, kobinių, ledkirčių. „²⁴⁰ Kur padėjote mano ledkirtį? – šaukdavo. – Lidija! Lidija! Kur padėjote mano ledkirtį?“

IT16

Natalia Ginzburg

Ištrauka iš romano „Šeimos pokalbiai“ (1963)

Visada vasarodavome kalnuose. Nuomodavomės²⁴¹ namą trims mėnesiams nuo liepos iki rugsėjo. Paprastai tai būdavo namai²⁴² toli nuo gyvenvietės ir tėvas su kuprine ant pečių, lydėdamas mano brolių, kasdien eidavo į kaimą²⁴³ apsipirkti. Nebūdavo jokių linksmybių ar pramogų. Mes, vaikai, ir motina vakarodavome namie, susėdę aplink stalą. O štai tėvas skaitydavo priešingoj²⁴⁴ namo pusėje ir kartkartėmis pasirodydavo²⁴⁵ kambaryje, į kurį būdavome suvaryti²⁴⁶ paplepėti ir žaisti²⁴⁷. Jis ateidavo įtarus, paniūręs ir skųsdavosi motinai tarnaitė Natalina, padariusia netvarką jo knygų lentynoje²⁴⁸; „tavo brangioji Natalina“²⁴⁹ sakydavo. „Kvaiša“, pridėdavo, nesirūpindamas, kad Natalina virtuvėje galėjo²⁵⁰ jį nugirsti. Kita vertus, prie frazės „ta kvaiša Natalina“, pati Natalina buvo pripratusi ir visiškai neišžižėdavo.

Kartais vakarais²⁵¹ tėvas ruošdavosi išvykoms²⁵² ar laiptoti po kalnus. Atsikliuodamas tepdavo savo ir mano brolių batus banginio taukais, galvodamas, kad jis vienintelis išmanė, kaip tai daryti. Paskui visuose namuose girdėdavosi baisus gelžgalių žvangėjimas: tai tėvas ieškodavo batų apkaustų, vinių, ledo kirtiklių.

– Kur nukišot mano kirvį? – griaudėdavo. – Lidija! Lidija! Kur nukišot mano kirvį?

IT17

Ištrauka iš Natalia Ginzburg romano „Lessico famigliare“

Commented [R234]: Geriau pasišnekučiuoti ir pažaisti

Commented [R235]: Mettere in disordine – sujaukti

Commented [R236]: Gali

Commented [R237]: Skrybja, prieš ir šiame sakinyje reikia kablelio.

Commented [R238]: Geriau rinktis veiksmožodinę konstrukciją

Commented [R239]: Šiuo atveju moka

Commented [R240]: Tekste originalo kalba šioje vietoje tiesioginė kalba skiriama brūkšniais

Commented [R241]: Gal geriau išsinuomodavome

Commented [R242]: Nereikia perteklinių žodelių. Galima versti: „Tas namas stovėdavo...“

Commented [R243]: Gal geriau miestelį

Commented [R244]: Gal geriau kitoje

Commented [R245]: Gal geriau įkišdavo galvą

Commented [R246]: Prasmė sklaido. Eravamo raccolti – buvome susirinkę

Commented [R247]: Geriau pažaisti

Commented [R248]: Pridėjimas. Tekste originalo kalba neminima knygų lentyna, tad mes nežinome, ar tas knygas tarnaitė sujaukdavo lentynoje ar ant stalo.

Commented [R249]: Dėl tiesioginės kalbos žr. Dėl tiesioginės kalbos žr. <http://www.vlkk.lt/vlkk-nutarimai/nutarimai/nutarimas-del-privalomosios-skrybjos-taisykliu> (12)

Commented [R250]: Gali

Commented [R251]: Praleidimas. Praleidote in montagna, turima omenyje, kai jie atostogaudavo kalnuose.

Commented [R252]: Žygiams

Vasarą visada praleisdavome kalnuose. Išsinuomodavome namą trim mėnesiams – nuo liepos iki rugsėjo. Paprastai **tai būdavo**²⁵³ nuo gyvenvietės nutolę namai, ir mano tėvas bei broliai su kalnų kuprinėmis ant pečių kasdien eidavo į **kaimą**²⁵⁴ apsipirkti. Nebudavo jokių linksmybių ar pramogų. Praleisdavome **vakarą**²⁵⁵ namuose prie stalo – mes, broliai, ir mano motina. Mano tėvas skaitydavo kitame namo gale ir **laikas nuo laiko**²⁵⁶ užeidavo į kambarį, kuriame susirinkdavome **pakalbėti**²⁵⁷ ir pažaišti. Jis **atrodydavo įtartinas**²⁵⁸, susiraukęs, ir skųsdavosi mano motinai dėl tarnaitės Natalinos, sujaukusios kai kurias jo knygas, „Tavo brangioji Natalina“, – sakydavo. „Išprotėjusi“, – sakydavo, nepaisydamas to, kad Natalina virtuvėje **galėjo**²⁵⁹ jį išgirsti. Kita vertus, Natalina buvo įpratusi girdėti frazę „ta išprotėjusi Natalina“ ir visiškai neįsižeisdavo.

Kartais vakare²⁶⁰ mano tėvas ruošdavosi žygiuoti ar kopti į kalnus. Klūpodamas ant žemės, jis įtrindavo savo ir mano brolių batus banginio **riebalais**²⁶¹ – tėvas galvodavo, kad tik jis vienas moka patepti batus šiais riebalais. Tada visame name pasigirdavo šaižus žvangėjimas – tai jis ieškodavo kapliukų, vinių, ledkirčių. „²⁶²Kur nukišai mano ledkirtį? – šaukdavo. – Lidija! Lidija! Kur nukišai mano ledkirtį?“

IT18

Natalia Ginzburg

Ištrauka iš romano „Šeimos žodynas“ (1963)

Vasaras visados praleisdavom kalnuose. Išsinuomodavome namą, trim mėnesiams, nuo liepos iki rugsėjo. Paprastai **tai būdavo**²⁶³ namas toli nuo gyvenvietės ir mano tėvas su broliais kiekvieną dieną eidavo su kalnų **maišeliu**²⁶⁴ ant nugaros apsipirkti **kaime**²⁶⁵. Nebuvo tai kokia²⁶⁶ pramoga ar prasiblaškyimas. Vakarus praleisdavom namie, aplinkui **stalą mes**²⁶⁷, broliai, ir motina. **Kas dėl tėvo**²⁶⁸, tai jis skaitydavo **priešingoje**²⁶⁹ namo pusėje, ir **laikas nuo laiko**²⁷⁰ **atsisukdavo**²⁷¹ į kambarį kur mes, susibūrę, **kalbėdavomės**²⁷² ir žaisdavom. Atsisukdavo įtariai, susiraukęs, ir skųsdavosi motinai dėl mūsų tarnaitės Natalinos, kuri jam **ne taip**²⁷³ sudėliojo knygas: „tavo brangi Natalina“²⁷⁴ sakydavo. „Kvaiša“, sakydavo, nepaisydamas to, kad Natalina virtuvėje **galėjo**²⁷⁵ išgirsti. Šiaip ar taip, prie frazės „ta kvaiša Natalina“ Natalina buvo pripratusi ir nė kiek neįsižeisdavo.

Kartais vakare, kalnuose, tėvas ruošdavosi žygiams ar **kopimams**²⁷⁶. Atsiklaupęs ant žemės tepdavo savo ir brolių batus banginio taukais. Manydavo, kad tik jis vienas moka ištepti. Vėliau po visą

Commented [R253]: Nereikia perteklinių žodelių. Galima versti: „Tas namas stovėjo toli nuo...“

Commented [R254]: Gal geriau *miestelij*

Commented [R255]: Gal geriau *vakarus*

Commented [R256]: Dėl posakio *laikas nuo laiko* žr. <http://www.vlkk.lt/konsultacijos/3786-laikas-nuo-laiko>

Commented [R257]: *Chiacchiarare* – paplepėti, pasišnekučiuoti

Commented [R258]: Įtarus

Commented [R259]: Gali

Commented [R260]: Praleidimas. Praleidote *in montagna*, tai yra, kai jie būdavo kalnuose.

Commented [R261]: Čia ir kitame sakinyje *taukais*

Commented [R262]: Tekste originalo kalba šioje vietoje tiesioginė kalba skiriama brūkšniais.

Commented [R263]: Nereikia perteklinių žodelių. Galima versti: „Namas stovėdavo...“

Commented [R264]: Gal geriau *kuprine*

Commented [R265]: Gal geriau *miestelij*

Commented [R266]: Prasmės klaida. Tekste originalo kalba turima omenyje, kad ten, kur jie atostogaudavo, nebūdavo pramogų.

Commented [R267]: Skyryba

Commented [R268]: Pažodiškumas

Commented [R269]: Gal geriau *kitoje*

Commented [R270]: Dėl posakio *laikas nuo laiko* žr. <http://www.vlkk.lt/konsultacijos/3786-laikas-nuo-laiko>

Commented [R271]: Čia ir kitame sakinyje geriau *jkišdavo galvą*

Commented [R272]: *Chiacchierare* – plepėti, šnekučiuotis

Commented [R273]: Geriau *netvarkingai*

Commented [R274]: Dėl tiesioginės kalbos žr. <http://www.vlkk.lt/vlkk-nutarimai/nutarimai/nutarimas-del-privalomosios-skyrybos-taisykliu> (12)

Commented [R275]: Gali

Commented [R276]: Geriau rinktis veiksmažodinę konstrukciją

namą girdėdavos šaižus metalinis garsas²⁷⁷. Tai jis ieškodavo kapliukų, kobinių, ledkirčių. „²⁷⁸Kur nugrūdot mano ledkirtį? – griaudėdavo. – Lidia! Lidia! Kur nugrūdot mano ledkirtį?“

IT19

Natalia Ginzburg

Ištrauka iš romano „Šeimyninė leksika“ (1963)

Vasaras visada praleisdavome kalnuose. Išsinuomodavome namą trims mėnesiams, nuo liepos iki rugsėjo. Paprastai tai būdavo²⁷⁹ namai, nutolę nuo gyvenvietės; todėl mano tėvas ir broliai kiekvieną dieną, su kalnų krepšiu²⁸⁰ ant pečių, apsipirkti eidavo į miestą²⁸¹. Nebūdavo jokių pasilinksminimų ar pramogų. Vakarais leisdavome namuose susėdę aplink stalą – mes, broliai, ir motina. Tėvas likdavo skaityti priešingoje²⁸² namo dalyje; tačiau kartas nuo karto²⁸³ pasirodydavo²⁸⁴ kambaryje, kur būdavome susirinkę žaisti²⁸⁵ ir pasišnekučiuoti. Pasirodydavo įtarus, susiraukęs ir skųsdavosi motinai mūsų tarnaitė Natalina, kai kurias jo knygas sudėjusia ne į savo vietas; tavo brangiausioji Natalina, sakydavo. *Beprotė*, plūkdavosi, nepaisydamas, kad Natalina virtuvėje gali visa išgirsti. Tačiau prie frazės *ta beprotė Natalina*²⁸⁶ Natalina buvo pripratusi ir nė kiek neįsižeisdavo.

Kartais vakarais tėvas išsiruošdavo pasivaikščioti po kalnus²⁸⁷ arba kopti į juos. Atsiklaupęs ant žemės ištepavo savo ir brolių batus banginių taukais; manydavo, kad tik jis moka ištepti batus tais taukais. Paskui per visą namą pasigirdavo baisus gelžgalių šukeltas triukšmas²⁸⁸; tai tėvas ieškodavo kapliukų, vinių, kaplių²⁸⁹. – Kur nukišote mano kaplį? – nugriaudėdavo. – Lidija! Lidija! Kur nukišote mano kaplį?

IT20

Natalia Ginzburg

Ištrauka iš romano „Šeimyninė leksika“ (1963)

Visas vasaras praleisdavome kalnuose. Trims mėnesiams, nuo liepos iki rugsėjo, išsinuomodavome namą. Paprastai tie namai būdavo toli nuo gyvenviečių, todėl mano tėvas ir broliai kiekvieną dieną, su kuprinėmis ant pečių, keliaudavo apsipirkti į miestelį. Aplinkui nebūdavo jokių pramogų, ar vietų kur išeiti²⁹⁰. Vakarais mes, visi vaikai ir mama, leisdavome namuose, apink stalą. Mano tėvas kitame namo gale vienas skaitydavo, kartkartėmis pažvelgdamas²⁹¹ į kambarį, kuriame mes

Commented [R277]: Barškėjimas, tarškėjimas

Commented [R278]: Tekste originalo kalba šioje vietoje tiesioginė kalba skiriama brūkšniais

Commented [R279]: Nereikia perteklinių žodelių. Galima versti: „Namas stovėdavo atokiau nuo...“

Commented [R280]: Gal geriau *kuprine*

Commented [R281]: Gal geriau *miestelį*

Commented [R282]: Gal geriau *kitoje*

Commented [R283]: Dėl posakio *kartas nuo karto* žr. <http://www.vlkk.lt/konsultacijos/4155-kartas-nuo-karto>

Commented [R284]: Geriau *įkišdavo galvą*

Commented [R285]: Geriau *pažaisti*

Commented [R286]: Šioje vietoje tekste originalo kalba autorė renkasi kabutes. Dėl tiesioginės kalbos žr. <http://www.vlkk.lt/vlkk-nutarimai/nutarimas-del-privalomosios-skyrybos-taisykliu> (12)

Commented [R287]: . Tekste originalo kalba turima omenyje, kad kartais, kai jie atostogaudavo kalnuose, jis ruošdavosi žygiams.

Commented [R288]: Gal geriau *barškėjimas, tarškėjimas*

Commented [R289]: Geriau *ledkirtis*

Commented [R290]: *Distrazione, distrarsi* – prasiblaškyti

Commented [R291]: Gal geriau *įkišdavo galvą*

susirinkę žaisdavome ar bendraudavome²⁹². Žiūrėdavo įtartinai, susiraukęs²⁹³; bei mano mamai skųsdavo mūsų tarnaitę Nataliną, kad netvarkingai sudėliojo kai kurias jo knygas; „tavo brangioji Natalina“²⁹⁴ sakydavo. „Kvaiša“, sakydavo, nekreipdamas dėmesio, kad Natalina būdama virtuvėje galėjo²⁹⁵ išgirsti. Kita vertus, prie tos frazės „ta kvaiša Natalina“ ji buvo pripratusi ir nebeįsižeisdavo.

Kartkartėmis vakarais²⁹⁶ mano tėvas ruošdavosi žygiams ar ekskursijoms į kalnus²⁹⁷. Atsiklaupęs ant kelių tepdavo mano brolių batus banginio taukais; manydavo, kad tik jis vienas sugeba sutepti batus šiais riebalais²⁹⁸. Tada visame name pasigirdavo barškinamo metalo triukšmas: jį sukeldavo jis, ieškodamas laipiojimo kapliukų, vinių, ledkirčių. –²⁹⁹ Kur padėjote mano ledkirtį? – šaukdavo. Lidija! Lidija! Kur padėjote mano ledkirtį?

IT21

Natalia Ginzburg

Ištrauka iš romano „Šeimos žodynas“ (1963)

Vasarą visada praleisdavome kalnuose. Išsinuomodavome namą trims mėnesiams³⁰⁰. Nuo liepos iki rugsėjo. Įprastai³⁰¹ tai būdavo³⁰² namai toli nuo gyvenamų vietovių³⁰³. Ir tėvas su mano broliais, su kalnų kuprine ant pečių, kiekvieną dieną eidavo į kaimą³⁰⁴ apsipirkti. Tai nebuvo³⁰⁵ kažkoks pasilinksminimas ar prasiblaškyimas. Vakara³⁰⁶ praleisdavome namuose, susėdę aplink stalą. Mes. Broliai ir mama³⁰⁷. Tuo tarpu tėvas priešingoje³⁰⁸ namo dalyje ruošdavosi skaityti. Ir retkarčiais atsigriždavo³¹⁰ į kambarį, kur buvome susirinkę paplepėti ir pažaisti. Atsigriždavo įtarus, apniukęs ir skųsdavosi mamai mūsų tarnaitę Nataliną, kuri jam netvarkingai sudėdavo kai kurias knygas. „Tavo brangioji Natalina“³¹¹ sakydavo. „Silpnaprotė“, sakydavo, nesirūpindamas tuo, kad Natalina, būdama virtuvėje, galėjo³¹² girdėti tai. Kita vertus, prie frazės „ta silpnaprotė Natalina“ Natalina buvo pripratusi ir visiškai neįsižeisdavo.

Kartais vakare, kalnuose, tėvas ruošdavosi kelionei³¹³ ar kopimui³¹⁴ į kalnus. Atsiklaupęs ant žemės tepdavo savo ir brolių³¹⁵ batus banginio taukais. Galvodavo, kad tik jis vienas mokėjo³¹⁶ sutepti batus šiais riebalais³¹⁷. Po to visuose namuose pasigirdavo batus gelžgalių triukšmas³¹⁸: jis ieškodavo batų grandinių³¹⁹, vinių, ledkirčių.

– Kur nukišote mano ledkirtį? – griaudėdavo.

Lidija!³²⁰ Lidija! Kur nukišote mano ledkirtį?

Commented [R292]: Chiacchierare – plepėti, šnekučiuotis

Commented [R293]: Gal geriau įtarus

Commented [R294]: Dėl tiesioginės kalbos žr. <http://www.vlkk.lt/vlkk-nutarimai/nutarimai/nutarimas-del-privalomosios-skyrybos-taisykliu> (12)

Commented [R295]: gali

Commented [R296]: Praleidimas. Žr. tekstą originalo kalba. Tekste originalo kalba turima omenyje, kad tuomet, kai jie atostogaudavo kalnuose, tėvas ruošdavosi...

Commented [R297]: laiptoti, kopinėti

Commented [R298]: Taukais

Commented [R299]: Dėl tiesioginės kalbos žr. anksčiau minėtą nuorodą.

Commented [R300]: Sakinių skaidyti nereikėtų.

Commented [R301]: Geriau dažniausiai

Commented [R302]: Nereikia perteklinių žodelių. Galima versti: „Namas stovėdavo...“

Commented [R303]: Gyvenviečių

Commented [R304]: Gal geriau miestelij

Commented [R305]: Prasmės klaida. Tekste originalo kalba turima omenyje, kad ten, kur jie atostogaudavo, nebūdavo pramogų...

Commented [R306]: Geriau vakaras

Commented [R307]: Sakinių skaidyti nereikėtų.

Commented [R308]: Gal geriau kitoje

Commented [R309]: Skaitydavo

Commented [R310]: Čia ir kitame sakinyje geriau įkišdavo galvą

Commented [R311]: Dėl tiesioginės kalbos žr. <http://www.vlkk.lt/vlkk-nutarimai/nutarimai/nutarimas-del-privalomosios-skyrybos-taisykliu> (12)

Commented [R312]: Gali

Commented [R313]: Žygiams

Commented [R314]: Geriau rinktis veiksmožinę konstrukciją

Commented [R315]: Dviprasmybė, savo brolių ir apsakotojos brolių?

Commented [R316]: Moka

Commented [R317]: Taukais

Commented [R318]: Gal geriau bildesys

Commented [R319]: Palyginkite savo vertimą su kitų konkurso dalyvių vertimu

Commented [R320]: Dėl tiesioginės kalbos žr. anksčiau minėtą nuorodą

